

Amigues benèfiques dels ancians

Foto: Agustí Codinach

El dissabte 14 de març, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidí a la catedral una missa amb motiu de la celebració dels 150 anys de la presència al nostre país de les Germanetes dels Pobres, el carisma de les quals —seguint la seva fundadora, santa Joana Jugan (1792-1879)— és el de crear unes llars amb esperit de família al servei de la gent gran amb escassos o nuls recursos econòmics. L'any 1863 varen iniciar la seva missió a Barcelona, en una casa del carrer Canuda —fou la primera casa a Espanya—, que més tard s'amplià, primer a la casa de la plaça de Tetuan i després a la casa del carrer Sant Salvador, al barri de Gràcia. Avui tenen centres per als ancians a 29 ciutats de tot Espanya.

El dissabte 14 de març, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidí a la catedral una missa amb motiu de la celebració dels 150 anys de la presència al nostre país de les Germanetes dels Pobres, el carisma de les quals —seguint la seva fundadora, santa Joana Jugan (1792-1879)— és el de crear unes llars amb esperit de família al servei de la gent gran amb escassos o nuls recursos econòmics. L'any 1863 varen iniciar la seva missió a Barcelona, en una casa del carrer Canuda —fou la primera casa a Espanya—, que més tard s'amplià, primer a la casa de la plaça de Tetuan i després a la casa del carrer Sant Salvador, al barri de Gràcia. Avui tenen centres per als ancians a 29 ciutats de tot Espanya.

GLOSSA

Som al bell mig de l'Any de la Fe

El sant pare Benet XVI ens convidà a celebrar l'Any de la Fe. Un període que començà el dia 11 d'octubre de l'any passat —en el cinquantè aniversari de l'inici del Concili Vaticà II— i finirà el 24 de novembre. Han passat sis mesos, doncs, i som quasi al bell mig de la celebració. És un bon moment per aturar-se a fer revisió i prospectiva personal i comunitària.

La fe és un do de Déu, un do que hem d'agrair però, alhora, del qual hem de tenir cura. Hem de demanar que la fe ens sigui donada i augmentada, però també l'hem de treballar, i així el do de Déu esdevindrà acceptació, adhesió a Aquell que ens supera i ens depassa. És en aquest sentit que la fe esdevé una aventura entre la persona i Déu.

La celebració de l'Any de la Fe ens ho recorda i ens convida a una renovada conversió de vida, a un discerniment de criteris personals, a un lliurament a les mans de Déu, a refer la confiança i l'esperança, a celebrar-la amb convicció en la litúrgia dels sacraments... sense oblidar el testimoni de vida que apropi els que ens envolten al fet religiós, a la fe, a Jesús i a l'Església, a començar la pròpia aventura de fe. El testimoni, en aquests moments de crisi especialment, ha de ser proper, aco-

llidor i vigorós, compassiu i valent, creïble per les obres i, sobretot, evangelitzador. Caldrà recórrer la pròpia aventura de fe i ponderar la coherència personal entre la fe i els fets de cada dia. La professió de fe en el món és un acte personal i, alhora, comunitari. L'Església és coneguda per la vida dels creients i, també, pel testimoni institucional, per com anuncia l'Evangeli i per com el viu als diversos nivells.

Al bell mig de l'Any de la Fe, moment de revisió i projecte. Revisió dels mesos viscuts, projectar els que encara resten. Mirar Jesús, «tinguem la mirada fixa en Jesús, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud» (Hb 12,2), per refermar i enfortir la relació amb Ell. Esdevenir testimonis de la fe, testimonis de la presència de Déu —Pare, Fill i Esperit Sant— en les nostres vides i en la història que compartim amb els que ens envolten, sense oblidar el testimoni de la caritat, que demana compassió envers els pobres de totes les pobreses i una atenció especial per les necessitats elementals que tenallen tantes persones i famílies. «Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran» (1Co 13,13).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Les xarxes socials

els mitjans de comunicació social tenen avui tanta importància que per a molts són el principal instrument informatiu i formatiu, i també l'orientació i la inspiració per als comportaments individuals i socials. Avui no podem concebre el món sense aquests nous sistemes de comunicació. Aquestes noves tecnologies ens apropen als esdeveniments d'arreu dels cinc continents, alhora que ens fan estimar més la nostra petita realitat local.

La Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, promoguda per la Santa Seu després de la celebració del Concili Vaticà II, se celebra avui, festa de l'Ascensió del Senyor, i té com a lema «Xarxes socials: portals de veritat i de fe; nous espais per a l'evangelització». El Sant Pare emèrit, Benet XVI, va fer públic —com és tradicional— el missatge per a aquesta jornada el passat 24 de gener, festa de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes.

Les paraules del missatge són molt positives. Especialment en afirmar que «els creients adverteixen de manera cada vegada més clara que si la Bona Notícia no es dona a conèixer també en l'ambient digital podria quedar fora de l'àmbit de l'experiència de moltes persones per a les quals aquest espai existencial és important».

El Sant Pare ens recorda que en l'ambient digital la paraula escrita es troba sovint acompanyada d'imatges i sons. Les paràboles de Jesús són un gran exemple de comunicació eficaç. Una bona comunicació ha d'estimular la imaginació i la sensibilitat afectiva d'aquells als quals volem invitar a una trobada amb el misteri de l'amor de Déu. D'altra banda, sabem que la tradició cristiana ha estat sempre rica en signes i símbols; pensem, per exemple, en la creu, les icones, el pessebre, les imatges de la Mare de Déu, els vitralls i les pintures de les esglésies, que foren anomenades la *Biblia pauperum* —la Bíblia dels pobres. Una part substancial del patrimoni artístic de la humanitat ha estat realitzada per artistes i músics que han intentat expressar les veritats de la fe.

Posats al servei de l'Evangeli, aquests nous mitjans, amb les seves tècniques més actuals, ofereixen també la possibilitat d'evangelitzar; és a dir, com diu el Sant Pare en aquest missatge que comento, «fer que els homes i les dones del nostre temps estiguin sempre oberts al que el beat cardenal Newman anomenava la "llum amable" de la fe». Com deia Pau VI, l'Església troba en aquests instruments de comunicació «una versió moderna i eficaç de la trona», i fins i tot podríem dir del tradicional campar.

Per això, la nostra arxidiòcesi està fent un esforç per fer present l'espiritualitat cristiana en aquestes noves tecnologies i agraeixo el treball de totes les persones que fan possibles aquestes iniciatives pastorals en el camp digital.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

aquesta imatge parla

ENTREVISTA

ARTURO SAN AGUSTÍN

De Benet a Francesc

De *Benedicto a Francisco* (Fragmenta Editorial) és el títol del darrer llibre del periodista Arturo San Agustín, que va viure el canvi de Pontificat a Roma, «en viu i en directe». San Agustín, que confessa que «mai no havia escrit una crònica amb tanta intensitat» com aquesta, felicita l'Església per haver sabut comunicar bé el doble esdeveniment renúncia-elecció.

Què valora més del papa Francesc?

La primera sorpresa va ser descobrir que el coneixia. Va ser a Buenos Aires, i vaig comprovar que era un home compromès amb els pobres i valent davant els poderosos. Que es tranquil·litzin alguns: no és un ingenu, sinó algú que es pensa molt les coses; i que les sap comunicar. Vam parlar durant més d'una hora i al final li vaig dir que «l'entrevistaria quan fos Papa». Confio que compleixi la seva paraula! De moment, li he fet arribar el llibre i una samarreta del Barça signada per Leo Messi.

Què explica en el llibre?

Tot el que va passar des de la renúncia de Benet XVI fins a l'entrada de Francesc, dia a dia. He pogut accedir a importants cardenals, a teòlegs i a italians influents vinculats al Vaticà. A més, com que coneixia el Papa, l'he pogut retratar des d'una certa experiència.

Què canviarà en l'Església amb Francesc?

Crec que, a poc a poc, s'anirà descobrint la gran importància de Benet XVI, un papa potser bastant desconegut. També crec que començarà a canviar allò que no és substancial; però sospito que molts periodistes, no necessàriament creients, que l'han rebut amb grans aplaudiments, potser se sentin decebuts quan comprovin que Francesc s'assemblarà bastant al seu predecessor.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Cal fer els «miracles de petit voltatge»

L'acció de caritat de tota l'Església ha de ser continuadora, en la mesura del possible, de l'acció guardadora de Jesús. L'acció de l'Església ha d'arribar fins a tocar el miracle, fins al llindar mateix del miracle, si vol ser continuadora de la missió de Jesús, que deixava entreveure que el Regne ja començava a ser present en el món. En efecte, gairebé és tan miraculós que Jesús doni la vista al cec com que la caritat de l'Església i dels homes i dones de bona voluntat acabin amb la fam del món, o que doni sentit de comunitat als qui es troben sols.

Però els homes no en podem fer, de miracles. Cal que confiem de debò en les promeses fetes repetidament pel mateix Jesús, segons les quals quan demanem alguna cosa al Pare en nom de Crist, el Pare ens la concedirà. Cal unir l'acció de la caritat amb la pregària humil i confiada per tal que s'estableixi la comunicació viva entre Déu que s'inclina amb amor i les persones que creixen humilment en ell.

A la persona humana li cal l'actitud receptiva del do de Déu, però també l'actitud activa, perquè fa i ha de fer allò que li toca de fer, ni que sigui mínim. A vegades aquest mínim —dir *sí*— és un màxim, com en el cas de Maria.

Així trobarem el punt d'unió tradicional entre pregària i acció. Així donarem pas als «miracles de petit voltatge».

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(*Déu fa créixer les persones.*
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Els llocs del diàleg: l'Atri dels Gentils

Finalment, per facilitar el diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats cal explicitar també els escenaris: on dialoguem? En el discurs que Benet XVI pronuncià davant la cúria romana el 21 de desembre de 2009 es presenten dos escenaris, l'atri dels gentils i l'areòpag, que poden resultar paradigmàtics a l'hora de dialogar amb les noves espiritualitats.

El món d'avui necessita l'obertura representada per aquests dos espais des d'on és possible impulsar un diàleg fecund que ajudi a madurar les espiritualitats emergents i que permeti alhora actualitzar la tradició cristiana.

Arran del discurs de Benet XVI sobre l'atri dels gentils, s'han celebrat diverses trobades promogudes pel Pontifici Consell de la Cultura, dirigit pel cardenal Gianfranco Ravasi. La darrera d'aquestes trobades es va celebrar a Barcelona els dies 17 i 18 de maig de 2012 entorn del lema «Art, bellesa, transcendència» i culminà en un acte a la Sagrada Família.

L'actitud de diàleg i cooperació entre creients i no creients no és nova. No comencem de zero. Cal abandonar la demonització dels no-creients o la consideració de la fe com a signe d'endarreriment cultural. Quan l'objectiu és la convivència i la mútua cooperació (*mutuum consortium*), les diferències, en comptes de separar, poden enriquir.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern.*
Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall,
Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Com pregar (3)

La millor pedagogia per a la pregària és la dificultat. Quan tenim veritables problemes o estem apurats per una malaltia o per una desgràcia, no costa gens de pregar. Quan estem afeixugats connectem de seguida amb Déu, que és la nostra vida, la nostra salvació. No hi ha res més contrari a la pregària i a la vida cristiana que la comoditat, el benestar material o l'aburguesament. La pobresa, l'abnegació, fins i tot el fracàs o la humiliació són camins que faciliten la pregària molt més que l'èxit, el confort o la lloança. Per això, els pelegrinatges a peu són tan apropiats per pregar, perquè ens fan cansar, ens fan sentir febles i necessitats.

La sobrietat, el despullament, el dejuni són també elements que ajuden a la pregària, perquè ens fan sentir el nostre desemparament. Els millors orants de la Bíblia són els malalts, cecs, leprosos, sords..., que saben que no es poden donar la salut a si mateixos i per això supliquen. Quan Jesús ens ensenya a pregar, ens ensenya a suplicar —totes les frases del Parenostre són peticions— potser perquè a base de demanar esdevenim més pobres.

Una altra llei de la pregària és la perseverança i la insistència, com la viuda pesada de l'Evangeli davant del jutge injust. Cal pregar sempre, sense defallir. Quan la pregària ens és eixuta o àrida tenim tendència a abandonar-la amb l'excusa de qualsevol activitat *urgent*, per això és important fixar-se un temps per realitzar-la: mitja hora, una hora, i mai escurçar el temps passi el que passi.

La pregària és com la respiració: si deixem de fer-ho, ens morim.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 13.** **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. M. D. de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.
- 14.** **Dimarts** [Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15, 9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.
- 15.** **Dimecres** [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.
- 16.** **Dijous** [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17, 20-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Germer, bisbe.
- 17.** **Divendres** [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21, 15-19]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.
- 18.** **Dissabte** [Ac 26,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21, 20-25]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí.
- 19.** **✚ Diumenge vinent**, de Pentecosta: [Ac 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 (o bé: 1Co 12,3b-7. 12-13) / Jn 14,15-16.23b-26 (o bé: Jn 20,19-23)]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.;

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan resuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

L'Ascensió del Senyor. Il·lustració de la Bíblia de Sant Lluís (s. XIII)

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

Que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder para nosotros, los que creemos, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, potestad, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y todo lo puso bajo sus pies, y lo dio a la Iglesia como cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que lo acaba todo en todos.

▶ Conclusión del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Yo os enviaré lo que mi Padre ha prometido; vosotros quedaos en la ciudad, hasta que os revistáis de la fuerza de lo alto.»

Después los sacó hacia Betania y, levantando las manos, los bendijo. Y mientras los bendecía se separó de ellos, subiendo hacia el cielo. Ellos se prostraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Mentre els beneïa fou endut al cel

Al capítol 24, l'evangeli de Lluc ens reporta el relat de la tomba buida, l'aparició del Ressuscitat als dos caminants d'Emaús i al grup dels Onze després. És en el si d'aquesta darrera aparició als Onze i als seus companys que Jesús dona les instruccions que trobem en aquest passatge que llegim avui.

Primer de tot trobem una referència a les Escriptures. Camí d'Emaús havia obert el ulls als dos caminants perquè compreguessin les Escriptures; ara també explica als seus el contingut nuclear de les Escriptures: 1) que el Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia; 2) que calia predicar en nom

d'ell la conversió i el perdó dels pecats. Ambdós nuclis resumeixen també tot l'evangeli de Lluc: mentre la passió i la resurrecció concentren tota l'existència de Jesucrist, l'anunci de la conversió i del perdó dels pecats concentren el seu missatge. Els deixebles, i també nosaltres, en som testimonis de tot això.

En segon lloc trobem una nova promesa del do de l'Esperit Sant, el poder que vindrà del cel, el do del Pare. És la segona referència, després de la que comentàvem la setmana passada; i és que la tercera part de la Pasqua apunta tota ella cap a la Pentecosta.

Al final de tot, ja fora de la ciutat de Jerusalem, Jesús s'acomia dels seus deixebles tot beneint-los amb les mans esteses, el signe jueu de la benedic-

ció que la nostra litúrgia ha recuperat en les solemnitats. L'evangeli de Lluc comença al temple, quan el sacerdot Zacaries, que ha rebut l'anunci del naixement de Joan, en sortir del santuari no pot beneir el poble perquè ha quedat mut. A la fi del relat evangèlic, és Jesús qui beneeix els seus deixebles mentre surt d'aquest món, endut cap a la glòria de Déu.

I esclata l'alegria. La partença de Jesús no els omple de tristor sinó d'una alegria que el mou a anar al temple —on havia començat l'evangeli— per donar gràcies a Déu. Jesús ens ha deixat com a signes de la seva presència: les Escriptures, l'Esperit Sant, la seva benedicció i una alegria que es perllonga més enllà de la Pasqua.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Encontre matrimonial. Moviment dirigit a parelles, sacerdots i religioses que vulguin millorar la seva relació matrimonial o amb la comunitat. Dies 17 a 19 de maig a la Casa d'Exercicis Sant Ignasi dels Jesuïtes de Sarrià. Informació i inscripcions: t. 932 188 876 i 936 500 721.

Fiesta de Santa Rafaela M.ª del Sagrado Corazón de Jesús. El dia de la fiesta, 18/5, celebració de la eucaristia a las 12.30 del mediodía en la iglesia de las religiosas Esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca 232, de Barcelona).

Unió Espiritual de Mares. Missa a les 5 de la tarda i conferència a les 5.30, de Mn. Jaume Aymar, sobre: «El papa Francesc, de la A a la Z». Lloc: c/ Riera Sant Miquel 1bis, Barcelona.

Concierto de la coral West Liberty University (USA). Música coral clàssica, sacra, espiritual y contemporánea de Knut Nystedt, William Byrd, Arvo Pärt y Z. Randall Stroope. Dir. Alfred de Jaager. Día 15

Parròquies, comunitats i moviments proclarem la Fe

Parròquies, comunitats i moviments proclarem la Fe

El proper diumenge 26 de maig, dia de la Solemnitat de la Santíssima Trinitat, a les 17 h, a la Basílica de la Sagrada Família, el Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach presidirà una celebració de l'Eucaristia en el marc de l'Any de la Fe. Per assistir-hi, cal disposar d'invitacions gratuïtes que es podran recollir de dimarts 21 de maig al divendres 24 de maig, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

de mayo (20 h), en la pquia. M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78).

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit (RCCE). Dia 19 de maig, celebració de la Pentecosta a la Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). Acollida a les 10 h. Celebració de l'Eucaristia a les 17 h. Tothom hi és convidat. Informació: Marisa, t. 639 463 419.

Església de St. Gaietà - P. Teatins (Consell de Cent, 293). Dia 12/5 (18 h), concert de piano amb Michael Andreas Haeringer (11 anys). Entrada 10 €, a favor de la Fundació Manos Providentes.

Premi a la Gna. Teresa Losada. L'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya, convida a l'entrega del Reconeixement Mounier 2013, a la Gna. Teresa Losada i a la conferència-col·loqui del Dr. Albert Llorca, sobre «L'acció del perdó en

la societat laica». Dijous 16 de maig (19 h), a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Església: Pertinença i co-responsabilitat. Organitzat per la Fundació Joan Maragall i presentat per Enric Juliana, director adjunt de *La Vanguardia*, amb la intervenció de diversos especialistes. Dilluns 13 de maig (19.30 h), a l'Il·lustre col·legi d'Advocats de Barcelona (c/ Mallorca, 283).

BREUS

Centenari de la primera comunió del beat Pere Tarrés. Amb aquest motiu, el dia 1 de maig, a l'església de Santa Anna de Mataró dels pares escolapis, fou col·locada

ANY DE LA FE

aquesta pintura del beat Pere Tarrés, obra de Jaume Agulló.

Jornada Mundial de les Confraries. Dins dels actes de l'Any de la Fe a Roma, del 3 al 5 de maig es va celebrar una trobada de Germandats i Confraries, promoguda pel Pontifici Consell per a la Nova Evangelització. Hi assistiren membres dels països on hi ha més tradició d'aquestes associacions. En la foto, Mons. Sebastià Taltavull saluda el Sant Pare. Com a president de la Comissió Episcopal de Pastoral de la CEE, el nostre bisbe auxiliar va formar part de la comissió que preparà aquesta trobada.

PALABRA Y VIDA

Las redes sociales

Los medios de comunicación social tienen hoy tanta importancia que para muchos son el principal instrumento informativo y formativo, y también la orientación y la inspiración para los comportamientos individuales y sociales.

Hoy no podemos concebir el mundo sin estos nuevos sistemas de comunicación. Estas nuevas tecnologías nos acercan a los acontecimientos de los cinco continentes, y al mismo tiempo nos hacen amar más nuestra pequeña realidad local.

La Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, promovida por la Santa Sede a partir de la celebración del Concilio Vaticano II, se celebra hoy, fiesta de la Ascensión del Señor, y tiene como lema «Redes sociales: portales de verdad y de fe; nuevos espacios para la evangelización». El Santo Padre emérito, Benedicto XVI, publicó, como es tradicional, el mensaje para esta jornada el pasado 24 de enero, fiesta de San Francisco de Sales, patrono de los periodistas.

El contenido del mensaje es muy positivo. Especialmente cuando afirma que «los creyentes advierten de manera cada vez más clara que si la Buena Noticia no se da a conocer también en el ambiente digital podría quedar fuera del ámbito de la experiencia de muchas personas, para las que este espacio existencial es importante».

El Papa nos recuerda que en el ambiente digital la palabra escrita está a menudo acompañada de imágenes y de sonidos. Las parábolas de Jesús son un gran ejemplo de comunicación eficaz. Una buena comunicación ha de estimular la imaginación y la sensibilidad afectiva de aquellos a los que queremos invitar a un encuentro con el misterio del amor de Dios. Por otra parte, sabemos que la tradición cristiana ha sido siempre rica en signos y símbolos; pensemos, por ejemplo, en la cruz, los iconos, el belén, las imágenes de la Virgen, los vitrales y las pinturas de las iglesias, que fueron conocidas como la *Biblia pauperum*, la Biblia de los pobres. Una parte sustancial del

patrimonio artístico de la humanidad ha sido realizada por artistas y músicos que han intentado expresar las verdades de la fe.

Puestos estos nuevos medios al servicio del Evangelio, con sus técnicas más actuales, ofrecen también la posibilidad de evangelizar; es decir, como dice el Santo Padre en el mensaje que estoy comentando, «hacer que los hombres y mujeres de nuestro tiempo estén siempre abiertos a lo que el beato cardenal Newman llamaba «la luz amable» de la fe». Como decía Pablo VI, la Iglesia encuentra en estos instrumentos de comunicación «una versión moderna y eficaz del púlpito», e incluso podríamos añadir del tradicional campanario.

Por eso, nuestra archidiócesis está haciendo un esfuerzo para hacer presente la espiritualidad cristiana en estas nuevas tecnologías y agradezco el trabajo de todas las personas que hacen posibles estas iniciativas pastorales en el campo digital.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia